

zřejmě utvořeno jen z počátečních písmen jména majitele firmy »Wiliam P.«.

»Ježto chránitelka, jak sama ve svém vyjádření přiznává, nemá potřebných dokladů o tom, že se značka »Wepe« v kruzích konsumentstva vžila, odporuje tato cit. místům zák., je jako taková ze zápisu vyloučena a byl její výmaz nařízen.«

Stížnost do tohoto rozhodnutí podanou shledal nss důvodnou, uváživ, že sporná známka graficky se jeví jako jediné slovo a jako slovo může býti vyslovena a tudíž musí býti posuzována jako známka slovní ve smyslu § 1 nov. známk. z 30. července 1895 č. 108 ř. z. Žal. úřad posuzuje ovšem známku tu, jak z vývodů rozhodnutí jest patrné, jako známku písmennou a to proto, že známka »Wepe« jest složena z foneticky psaných písmen »W« a »P«. Ale právo známkové neposkutekuje nijaké opory pro názor, že by slova obsahující pojmenování jednoho nebo několika písmen, užívá-li se jich jako známky, měla býti posuzována jinak, než jakákoli slova jiná, třeba uměle utvořena (fantasijní), zejména, že by slova taková stávala se způsobilými k zápisu teprve tím, že se v kruzích konsumentů jako označení zboží určitého podniku vžila. Ježto tedy nař. rozhodnutí posuzujíc spornou známku nikoli jako známku slovní, nýbrž jako známku písmennou, založeno jest na právním názoru zák. neodůvodněném, bylo je zrušiti podle § 7 zák. o ss (srov. nál. Boh. 3089).

Č. 3556.

Živnostenské právo: I. Předpisů § 36 živn. řádu co do rozřešení sporu o rozsahu živnostenského oprávnění jest šetřiti také, vzejde-li spor takový během trestního řízení živnostenského. — II. O rozsahu živnostenského oprávnění podle § 38 živn. řádu.

(Nález ze dne 3. května 1924 č. 7398.)

Věc: Marie M. v T. proti zemské správě politické v Praze stran přestupku živnostenského řádu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro vady řízení.

Důvody: Nař. rozhodnutí potvrzen byl trestní nález osp-é v T., jímž st-lka, která podle živn. listu jest oprávněna k provozování obchodu se zbožím smíšeným s vyloučením předmětů v § 38 uvedených, byla odsouzena pro přestupek § 38 živn. řádu podle § 132 ž. ř. k pokutě 50 K, v případě nedobytnosti k náhradnímu vězení v trvání 5 dnů, ježto, jak se v nál. praví, konaným šetřením a výsledkem i doznáním st-lky bylo zjištěno, že ve svém obchodě prodává kávu, koření, tedy zboží vyhražené živnostníkům majícím obchod se zbožím smíšeným dle § 38 ž. ř. Druhá stolice odůvodnila své rozhodnutí, odvolání st-lčino z trestního nálezu zamítající, tím, že skutková podstata přestupku jest doznáním strany prokázána.

Nss rozhoduje o stížnosti shledal, že jak nař. rozhodnutí tak i řízení jemu předcházející ztíženo jest v několikerém směru formálními vadami. Trestní řízení proti st-lce zavedené vztahovalo se na prodej kávových

náhražek a koření, trestní nález prohlásil jako zjištěné, že prodává kávu a koření. V odvolání st-lka prodej kávy popřela. Jestliže se tedy nař. rozhodnutí — nerozeznávajíc — odvolává na doznání st-lčino, jest, pokud se týče prodeje kávy v rozporu s obsahem spisů, neboť o prodeji kávy nebyla vůbec slyšena, v odvolání pak jej výslovně popřela.

Co se týče prodeje koření, jí za vinu kladeného, st-lka při svém výslechu doznala, že prodává papriku a bobkový list. Tuto skutečnost také v odvolání nepopřela, nýbrž namítala, že paprika a bobkový list, které jsou zahraničními plodinami, nejsou kořením ve smyslu odst § 38 živn. ř., vznesla tedy námitku právní povahy. Poněvadž poukaz na doznání st-lčino zjevně vyřízením této právní námitky není, jest nař. rozhodnutí po této stránce neúplné.

Žal. úřad ovšem v odvodním spise dovozuje, že paprika a bobkový list, i když je st-lka sama pěstuje, jest kořením ve smyslu uved. předpisu živn. řádu. Těmito dodatečnými vývody však neúplnost rozhodnutí, jež jest předmětem přezkoumávání nss-em, napravena býti nemůže.

K tomu však přistupuje ještě úvaha další. Jestliže úřad živnost. při vydání trestního nál. vycházel z právního názoru, že st-lka k obchodu s jmenovanými produkty na základě svého živnost. listu oprávněna není, st-lka naproti tomu hájila názor, že k tomu oprávněna jest, jest tím dána podstata sporu o rozsah živnost. oprávnění po rozumu § 36 ř. z. Ježto pak nelze stanovisko st-lkou v té příčině zastávané pokládati za zřejmě notoricky mylné, uvedenou námitku tedy za libovolnou nebo dokonce svévolnou, sluší vzešlý spor posuzovati podle 2 odst. § 36 ř. z. jako spor, jehož podkladem jest pochybnost o rozsahu živn. oprávnění. Právě uvedený předpis stanoví však, že v pochybnosti o rozsah živn. oprávnění rozhoduje pol. úřad zemský v řízení tam upraveném. Tento předpis, jenž zní zcela všeobecně, sluší pokládati za závazný pro celý obor rozhodování na základě řádu živn. a jest ho tedy použití i tenkrát, když pochybnost o rozsah oprávnění živn. vzejde v průběhu řízení trestního podle VIII. hlavy živn. řádu. Také v tom, že žal. úřad v daném případě nezachoval postup v 2. odst. § 36 předepsaný, spatřovati jest porušení forem řízení zákonem předepsaných.

Z veškerých uvedených důvodů bylo nař. rozhodnutí zrušiti podle § 6 zák. o ss.

Č. 3557.

O b e c n í ú ř e d n í c i: Nárok pensionovaného obecního úředníka na drahotní přídavky podle § 2 zák. č. 312/1920 není vyloučen již tou okolností, že pensionován byl pro nesprávnosti, jichž se dopustil v úřadování.

(Nález ze dne 3. května 1924 č. 7638).

V ě c: Městská obec H. proti zemskému správnímu výboru v Praze (za zúčastněného obec. tajemníka adv. Dr. Ant. Schauer z Prahy) o drahotní a nákupní přídavek pensionovaného obecního tajemníka.

V ý r o k: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Stěžující strana je povinna zúčastněné straně P. R. zaplatiti do 14 dnů od doručení tohoto nálezu